

[Drachmann.]

vi her tager Sigte paa, betydelig skrappe, kunde jeg sige. Det er vel muligt, at Administrationen kan faa altfor stor Magt; det fremhævede den højtærede Minister ogsaa med megen Vægt. Men saa maa man vel ogsaa til daglig frygte, at Administrationen har for stor Magt i Forhold til de 15 Mands-Udvalg, der sidder og paa Rigsdagens, navnlig paa Folketingets, Vegne behandler de forskellige Spørgsmaal.

Men Hovedsynspunktet var vist i øvrigt for den højtærede Minister, at med denne store Magt for Administrationen vilde der komme en uheldig Usikkerhed ind i Om sætningsforholdene. Ja, men hvis jeg ikke husker fejl, var det netop det samme, man sagde i Fjor, da vi gik den stik modsatte Vej og fremsatte vore Forslag om Kriseværn for visse betrængte Industrier direkte for Rigsdagen. Disse Forslag og deres Drøftelse for aabent Tæppe, deres langvarige Drøftelse i Rigsdagen, skabte en forfærdelig Usikkerhed for Handel og Produktion. Drøftelserne var meget langvarige, meget mere langvarige, end vi havde regnet med, og det maa erkendes, at da Udfaldet blev negativt, skabtes der en vis Uro. Det er netop derfor, vi er gaaet den modsatte Vej i Aar, for at komme udenom disse Uros- og Usikkerhedsmomenter ved den store indgaaende Drøftelse for aabent Tæppe i den samlede Rigsdag. Jeg tror, at hvis den højtærede Minister har Ret i dette Synspunkt, som altsaa er det modsatte af det, man gjorde gældende mod os i Fjor, bliver Resultatet, at vi overhovedet ikke kan røre ved Toldloven, og det vilde dog være en ganske iøjnefaldende Urimelighed.

Maa jeg indskyde, at den Skæbne, som Regeringens tekniske Toldlovsforslag har faaet, dette Forslag, der lader til ganske at være forsvundet under Overfladen, kunde jo tyde paa, at man synes at opstille som Ideal aldrig at ville røre ved Toldloven. Jeg haaber dog ikke, det er Tilfældet, men at det kun er en rent tilfældig Forsinkelse, der gør, at vi ikke ser dette Toldlovsforslag igen, for vi maa alle indrømme, hvilket Princip vi end har i Toldspørgsmaal, at Ændringer, à jour-Føring og Fjernelse af tekniske Urimeligheder i Toldloven er det simpelt hen en Pligt for Rigsdagen at gennemføre.

Med Hensyn til § 2 i vort Forslag gjorde den højtærede Minister en enkelt Bemærkning. Jeg skal blot her sige, at vi er villige til Forhandling herom og vil indrette

os efter den Kritik, som Ministeren med en vis Ret, synes jeg, anlagde overfor Forslaget. Her vil vi nok kunne komme til Enighed, hvis der ikke skulde være andet, der skiller os i den saglige Overvejelse, der nu skal finde Sted i Udvalget.

Om Forslagets anden Del sagde den højtærede Minister, idet han henviste til § 4 i Toldloven, at Straffetold var en Nødvendighed; selv det lille Land Danmark maatte have en saadan Ting som en Straffetold overfor uvenlige Magter, der stillede os ugunstigere end andre i Fortoldningsspørgsmaal. Det glædede mig at høre denne aabne Erkendelse, og Erkendelsen i sig selv er jo ogsaa haandgribelig, fordi Bestemmelsen staar i Toldloven. Men mon ikke Ministeren vil give mig Ret i, at det vigtigste ved § 4 er, at den staar i Toldloven. Det er ogsaa det vigtigste ved vort Forslag — ikke just at det skal blive staaende paa Papiret, men de taktiske Momenter, dette Forslag frembyder, og de Midler, vi peger paa. Det er ikke mindst den taktiske Værdi, vi lægger Vægt paa, og dette er saa meget mere nødvendigt, fordi den herskende Sædvane her til Lands vedrørende Toldpolitik ellers altid er udadtil at proklamere, at vi aldrig kan tænke os andet end at ned sætte Toldsatser. Hele den Linie, dette er Udtryk for, tror jeg har været uhyre skadelig for vore Interesser udadtil, og jeg mener, at den blotte Tilstedeværelse af dette Forslag, som kan give Regeringen Instrumenter i Hænde, vil vise sig at være en virkelig, en reel taktisk Værdi for den i dens For handlinger udadtil. Det er saa aabenlyst, finder jeg, at jeg ikke nærmere skal komme ind paa og navnlig ikke mere detailleret drøfte dette Spørgsmaal, som jo har sin Side udadtil, hvorfor man ikke uden at gøre Skade kan gaa dybere ind paa Sagens Sammenhæng.

Ministeren anførte med Hensyn til dette Afsnit i vort Forslag, at da den højtærede Statsminister havde givet Tilsagn om en objektiv Undersøgelse af de derhen hørende Problemer, burde man afvente denne Undersøgelses Resultater, og derfor burde disse Ting, sagde Ministeren, vente, til Undersøgelsen havde fundet Sted. Jeg har allerede udtalt vor Tilfredshed med og Anerkendelse af det givne Tilsagn, men jeg har ogsaa i min Tale før fremhævet, at vi har tænkt os dette Forslag som et supplerende Led i de Foranstaltninger, der skal træffes, fordi Undersøgelserne godt kan tage meget lang Tid — det er jo noget, næsten alle Undersøgelser tager i dette Land. Og jeg skal indrømme, at hvis Undersøgelserne